

ВСІ ЯК ОДИН ГОЛОСУЙМО ЗА ПРИЛУЧЕННЯМ МВЮК ДО ВЮЛ

Майнери у Вейн в 1928 році завзято боролися за визнання Майн Воркерс Юніон оф Канада в протигу майже шістьмісячного страйку. Чотири власники копалинь визнали цю юнію, а дві копалині таки залишилися під контролею реакційної Юнайтед Майн Воркерс оф Америка й до цього часу. Багато втерили майнери, поки визано було МВЮК, а один таки пав жертвою за неї. Ця боротьба ще й зараз не скінчена.

Від самого початку визнання юнії на локальних мітингах приходилося зводити завзяту боротьбу проти гнилої реакції ЮМВА й зараз ще її провадити. Ця реакційна зграя пхає своїх шпигунів на кожні збори, щоб поборювати поступові ухвали майнерів. Ці шпиги все стають в обороні різних таких справах, які є не на користь майнерам. Але свідоміші майнери поборюють цю розкладову гнилизню й цей бюрократизм, який кидает інтригу в робітничі ряди. До цього часу боротьба з цими розкладовими елементами не була вистарчаючою гострою, однак треба сподіватися, що майнери візьмуться до гострішої боротьби з тими реакціонерами та викинуть їх з нашого локалю. Саме тепер на це час, бо вони не дають майнерам працювати в революційному дусі.

Майнери поширили свій орган "Вестерн Майнер" між майнерами, який невдовзі повинен виходити регулярно. Наш місцевий локаль повинен перерахувати найменше 100 членів "Вестерн Майнера" для майнерів своєї місцевості. Постараймося, товариші, піднести цю справу на зборах локалю й перевести її в життя.

Майнери 11 травня голосуватимуть над прилученням до Воркерс Юніті Ліг. Майнери Вейн, члени всіх поступових організацій, як відділ ТУРФДім і РЗТ повинні вчасно взятися до праці й попровадити активну підготовку роботи до 11 травня, головню між майнерами інших національностей — угорцями, італійцями й ін., щоб вони 11 травня солідарно стали за ВЮЛ. Треба розяснювати їм, які завдання має ВЮЛ, що вона має на меті об'єднати усіх майнерів в одну юнію і наша постанова про прилучення до ВЮЛ буде базою для цієї роботи в майбутньому.

Я кличу всіх майнерів, членів Майн Воркерс Юніон оф Канада, одностайно голосувати 11 травня за прилучення до Воркерс Юніті Ліг, бо тільки ці революційним провідом ми зможемо вибороти кращі умови праці!

Товариші! Ми вибороти Майн Воркерс Юніон оф Канада! Тепер постановим, щоб вона стала справжньою революційною організацією визискуваного робітництва копалинь!

Вейн, Алта.
Майнер.

власні засоби цієї організації, не проти конституцій. Проводю є те, що МВЮ. оф К. не є чисто революційною трейд-юніонною організацією й не дуже то рідниться від ЮМВ. оф А. Говорю, що не дуже то рідниться одна від другої тому, що одна друта поборює і з цього користають майновласники, а не майнери. МВЮ. оф К. не може виступити більшою платні для своїх членів і кращих умови праці. Бо коли б навіть ця юнія викликала майнерів на страйк, то в той час замовлення на вугілля виконують ті майнери, які належать до ЮМВ. оф А., а навіть може бути й так, що дистриктові урядники з ЮМВ. оф А. підлягають майновласникам, а не майнерів, щоб мати тих майнерів під своєю контролею для свого "міт-інгетта", і помогти майновласникам задержати більші зиски. Ось чому МВЮ. оф К. до цього часу не могла піднести себе вище в бойовому дусі, а саме — що хоч рядові члени цієї організації були і є бойовиками, хоч також не на 100%, але велика частина їх, то за те й до МВЮ. оф К. владні урядники, які не дуже то далеко вітків від урядників з ЮМВ. оф А. Зараз МВЮ. оф К. має добрих бойових провідників — хоч не всіх, але ті, які мають посади президента й віцепрезидента та деякі дистриктові члени ради, є бойовими провідниками майнерів. Референдум за вступленням до ВЮЛ переводить на те, щоб зводити бешладну боротьбу проти визискувачів робітничої класу з одної сторони, а з другої, щоб поборювати реформістів в трейд-юніонному русі.

В когю немає боекративі весті робітничу класу до боротьби, такія є проти ВЮЛ і належать до цього революційного центру не буде. Тільки "провідники", які боїться ВЮЛ. тому, що в ній буде стисла контроль над вською працею, є "лідери" ЮМВ. оф А. Близько 2 роки тому назад на майнерській конвенції в Зауечних Державах додано до конституції один параграф, в якому говориться, що комуніст не може належати до лусіської ЮМВ. оф А. Це означає, що коли не буде комуністів в тій організації, то Лусі в Америці, а Боб Левіт в Алберті, будуть мати забезпечені для себе високоплатені позиції й не буде кому викричит їхньої зрадничої роботи. Тільки до Лусі й його побратимів в тому, що комуністи на виданому місці не мають ніякої марк, щоб могли їх ліквідувати й виключити з організації.

Кажуть сідомі майнери в деяких місцевостях, як ось в Дромелер, Розабей пішли понад голви лідери з ЮМВ. оф А. і створили опозиційну групу ВЮЛ. на те, щоб вести боротьбу проти зрадничої роботи лідерів з ЮМВ. оф А. і борючись до того часу, доки не забудемо одну сильну революційну майнерську юнію в Канаді. Початок вже зроблено і робота в цьому напрямку вже почалась, але нас не мало число в цих опозиційних групах. Ми бажалимо допомогти всім тим, які вважають себе класово сідомими робітниками. Бути симпатичком ВЮЛ. чи КПК. тільки на словах, а на ділі нехай той ініцій робить, — тут товариші не місяця називати себе класово сідомими. Нам не треба революційних фраз, а треба нам, ший робітничий клас, революційного діла. Говорити про те, що нехай англійські робітники переорганізуються, а ми опинимся, або ще багато є таких, що говорять — ми вже з'організовані, належимо до ТУРФДім, РЗТ і нашо нам більше організацій — такі або перудомують, що вони говорять, або копорять тому, щоб не бути членом КПК чи ВЮЛ. Бо бути членом одної, або другої з цих організацій, треба бути активним. Той, хто боїться за свою шкуру, або боїться, щоб не стратив в боса ласку, або не попав до тюрми, то для таких

немає ніякої мети, а тільки тільки хлопська читальня — паліть. Тільки на світло, як мучи до лампи, злетиться більшовицька дич.

Прорізала пожежа темні, ноці, на дзвіниці бажнув тривожний дзвін.
...Бам - балам! Бам - балам! Бам!...
І замовк.
А улані — селяні гнали і з вулиці, і з хат.
Простоволосі, босі. Мовчали і суворі йшли під шаблями до читальні, що на оуач в огні палада і золотила карний загін. Плакали діти, жінки ридали і затискали кулаки.
— Чого стали? Нагаями їх, псыкрев! Шапки зняти! Всі хлопці — почистити коні наші! Приготовити вози! А баби — коти й яїця тут несіть. Де тут вийт?

— Я тут, пане.
— Щоб негайно нам для полку було дано три корови і свиней не менш як порів. Кирців збіжжя 35. Брать по списку, що ось тут. Я скінчив. Марш в село!

краще стояти на боці й не бути клядою на дорозі тим, які вибрали собі шлях революційної боротьби, і по тій дорозі будуть йти аж до остаточної перемоги.
Для нас, товариші майнери, що іздешите до МВЮ. оф К., не лишайтеся нічого иншого робити, тільки добру підготовку між майнерами, щоб в день 11 травня, кожний майнер піддав свій голос за прилученням до ВЮЛ. Ваше голосованні й аступлення до ВЮЛ. буде великим ударом по головах реакціонерів, які стараться розбити МВЮ. оф К., а прилучитися до ЮМВ. оф А., нашо а мзю пени докази.

Рівнок, не буде доказом нашої класової свідомості, коли ви великою більшістю переголосуете проти вої реакціонерів. Ми, що належимо до лусіської юнії, що слово накинута нам її в кількох майнах в Дромелер очікуємо нашої перемоги. Ваша перемога над реакціонерами буде перемою й для нас. Рядове членство ЮМВ. оф А. є за МВЮ. оф К. і за здукою всіх майнерів до одної майнерської юнії Канади та за Воркерс Юніті Ліг.

Рожнічан.
Дромелер, Алта.

та веде до скорочення безробіття в капіталістичних країнах.
2) Застереження інтересів широких мас трудящих усіх країн, споживачів хліба.
3) Відмовлення від виключних фінансових державних заходів щодо нашого хлібного експорту.

Організатори антирадянського бльаку, що покладали великі надії на римську аграрну конференцію, тепер примушені розчаруватися. Коли дехто, — а, що так воно й було, показав виступи аргентинського й французького делегатів — розраховувати використати конференцію для зкріплення наклепницької байки про "радянський доміп" та поширити безауду брехню, нібито економічний розвиток Радянського Союзу спричиниться до збільшення безробіття і до падіння хлібних цін, — то наслідки конференції дали протилежний результат. Тепер для кожного свідомого капіталістичних країн, для кожного робітника, для кожного трудящого сілчаного ясно, що керівні класи капіталістичного світу намагаються приховати справжні причини аграрної кризи та її органічний зв'язок з суперечностями капіталістичної системи. Тепер яскраво продемонстровано перевагу соціалістичного господарства, яке єдине дає селянству змогу жити в задоволенні й усуває взагалі питання про перепродуцію основних речей споживання трудящих мас. І в той же час тепер перед усім світом освітлено ті засади, на яких соціалістичне господарство Радянського Союзу може поширити свої економічні зв'язки з капіталістичними країнами, могутньо спричинити зменшення безробіття.

Неодмінними умовами успішного переведення такого подолання — вказав т. Кришман, — є:
1) Утворення таких фінансових і кредитних передумов, які забезпечили б нам, за наявності певних угод щодо експорту хліба, можливість не скорочувати намінених нами розмірів нашого імпорту, що зростає і в умовах теперішньої господарської кризи

рої й чорні плани панівних клас. Компартия з спокійною рішучістю й мужністю стоятиме на бойовому посту, на посту тієї боротьби, яку вона провадить в інтересах усіх експлуатованих і за її визволення, тієї боротьби, яку вона провадить за заповідями Леніна. Компартия з надзвичайною упертістю провадитиме боротьбу за свою легальність, з усією упертістю захищатиме права пролетаріату; жадна ворожа провокація не примусить компартию збичити зі свого ясного шляху. Компартия поєднана міцними зв'язками з фабричними й шахтарськими й реєстраційними бюрами безробітних від Північного моря до Альп і від Східної Прусії до французького кордону.

ДЕКЛАРАЦІЯ РАДЯНСЬКОЇ ДЕЛЕГАЦІЇ НА РИМСЬКІЙ АГРАРНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ

Роте Фане" ніше з приводу Гиндербургового надзвичайного декрету: — "Ми знаємо, що нові кайдани, що їх кує для революційних мас і для партії їх мас той режим, що панує, не є ознака стійкості теперішньої системи. Надзвичайний декрет в сучасний момент не є випадковий. Новий захм на волю народу має на меті затупити рота робітникам і всім експлуатованим, щоб зламати опір здійсненого панів уряду диктатури фінансової капіталу, який експлуатує трудящі маси. Ці плани мають а меті ноний похід на заробітну плату, зменшення її на 30—40 відсотків. Перебачають знову зменшити домімоу безробітним, благодійну допомогу, кризисну допомогу, допомогу інвалідам і жертвам війни. Всі ці заходи мають на меті поповнити мілярді дефіцити й усунути фінансову катастрофу режиму, що існує коштом трудящих мас, на плечі яких перекладають увесь тягар грабничного Юногового плану.

Це є те "менше лихо", яке завжди вихваляли лідери соціал-демократії. Ми, більшовики, знаємо, що нам робити. Нам не лякають загрози, саботи

роти й чорні плани панівних клас. Компартия з спокійною рішучістю й мужністю стоятиме на бойовому посту, на посту тієї боротьби, яку вона провадить в інтересах усіх експлуатованих і за її визволення, тієї боротьби, яку вона провадить за заповідями Леніна. Компартия з надзвичайною упертістю провадитиме боротьбу за свою легальність, з усією упертістю захищатиме права пролетаріату; жадна ворожа провокація не примусить компартию збичити зі свого ясного шляху. Компартия поєднана міцними зв'язками з фабричними й шахтарськими й реєстраційними бюрами безробітних від Північного моря до Альп і від Східної Прусії до французького кордону.

Компартия піднісить масову боротьбу проти фашизму і проти всіх його прибічників і спільників.
Масові дії всього трудящого німецького народу, який не може й не хоче жити в таких умовах, які існують тепер, — ось наша відповідь. Ми йдемо з масами й маси будуть із нами. Ми виступаємо, як партія пролетарської класової боротьби, як партія революційного марксизму.

НАФТОВА ПРОДУКЦІЯ СРСР ВИКОНАЛА СВОЮ ПЯТИРІЧКУ

Наслідком 8-ми років напруженої, героїчної боротьби, пролетарі Бакінського та Грозненського районів на Кавказі не лише піднесли за руїн та поновили нафтові промисли, але й підвели під них цілком нову технічну базу, електрифікували їх, запровадили механізацію в усіх процесах видобутку. І коли ще до світової війни через варварську експлуатацію за російських й чужоземних капіталістів нафтова промисловість занепадала, то пролетарська армія нафтовиків, за провідом більшовицької партії, спромоглася не лише залишити далеко позаду рівень довіської видобутку, але дійти нечуваного рівня технічно-передових нафтових промислових темпів.

На початку квітня пролетарі цілого Радянського Союзу відзначають величезну перемогу в боротьбі за нафту: першу п'ятирічку видобутку нафти виконано з усіх основних показників за 2½ року.

П'ятирічний план намічав для останнього року п'ятирічки пересічний добовий видобуток — 57,000 тон, а вже першої декади березня добовий видобуток дійшов 58,000 тон. Коли річний видобуток намічався для 1932-33 року на 20,820,000 тон, то вже цього року видобуток підноситься до 27,500,000 тон, а на останній рік п'ятирічки — 1933 рік — ухвалено видобуток на 46 мільйонів тон.

Коли візьмемо основну ділянку нафтової промисловості — Азнафту, то тут успіхи будуть ще разючіші: року 1928-29 видобуто 8,800,000 тон нафти, на останній рік п'ятирічки

намічено 14 мільйонів тон, а вже цього року видобуток досягає 15,300,000 тон. Швидкість свердлового проходження з 72-ох метрів на верстак-місцець 1928 року дійшла 180 метрів у березні цього року. Так саме виконано з перевищенням і завдання щодо зняття собівартості. Ці наслідки, яких домоглися робітники нафтової промисловості, мають стати за приклад для робітників цілої соціалістичної промисловості. Разючі успіхи радянської нафтової промисловості мусять визнати найвідатніші чужоземні спеціалісти, які не можуть приховати свого здивування з більшовицького темпу роботи. Відомий спеціаліст, американський професор Бекстром так характеризує роботу Азнафти:
"Ціла армія робітників — чоловіків і жінок — працювали над виконанням програми; надзвичайною самовидданістю та напруженою роботою ця армія виконала програму за 2½ року. Можна лише вітати адміністрацію, технічний персонал і робітників з такими величезними досягненнями".
І далі американський професор каже: "виконання програми за такий короткий стрік тим дивнішим, що воно відбувалося за технічної відсталості, нестачі на устаканованні всіх видів... Таку роботу можна було зробити в СРСР завдяки ентузіазмові робітників та технічного персоналу".

Капіталізм робить з часопісів капіталістичні підприємства, заряддя наживи для багатів і заряддя одурювання працюючих.

Крім того, нафтові промисли, але й підвели під них цілком нову технічну базу, електрифікували їх, запровадили механізацію в усіх процесах видобутку. І коли ще до світової війни через варварську експлуатацію за російських й чужоземних капіталістів нафтова промисловість занепадала, то пролетарська армія нафтовиків, за провідом більшовицької партії, спромоглася не лише залишити далеко позаду рівень довіської видобутку, але дійти нечуваного рівня технічно-передових нафтових промислових темпів.

П'ятирічний план намічав для останнього року п'ятирічки пересічний добовий видобуток — 57,000 тон, а вже першої декади березня добовий видобуток дійшов 58,000 тон. Коли річний видобуток намічався для 1932-33 року на 20,820,000 тон, то вже цього року видобуток підноситься до 27,500,000 тон, а на останній рік п'ятирічки — 1933 рік — ухвалено видобуток на 46 мільйонів тон.

Коли візьмемо основну ділянку нафтової промисловості — Азнафту, то тут успіхи будуть ще разючіші: року 1928-29 видобуто 8,800,000 тон нафти, на останній рік п'ятирічки

намічено 14 мільйонів тон, а вже цього року видобуток досягає 15,300,000 тон. Швидкість свердлового проходження з 72-ох метрів на верстак-місцець 1928 року дійшла 180 метрів у березні цього року. Так саме виконано з перевищенням і завдання щодо зняття собівартості. Ці наслідки, яких домоглися робітники нафтової промисловості, мають стати за приклад для робітників цілої соціалістичної промисловості. Разючі успіхи радянської нафтової промисловості мусять визнати найвідатніші чужоземні спеціалісти, які не можуть приховати свого здивування з більшовицького темпу роботи. Відомий спеціаліст, американський професор Бекстром так характеризує роботу Азнафти:
"Ціла армія робітників — чоловіків і жінок — працювали над виконанням програми; надзвичайною самовидданістю та напруженою роботою ця армія виконала програму за 2½ року. Можна лише вітати адміністрацію, технічний персонал і робітників з такими величезними досягненнями".
І далі американський професор каже: "виконання програми за такий короткий стрік тим дивнішим, що воно відбувалося за технічної відсталості, нестачі на устаканованні всіх видів... Таку роботу можна було зробити в СРСР завдяки ентузіазмові робітників та технічного персоналу".

Капіталізм робить з часопісів капіталістичні підприємства, заряддя наживи для багатів і заряддя одурювання працюючих.

ОСІНЬ В ДИМАХ

Від села до села, від руїн до нових — все вперед і вперед мчність карний загін... Звенигород і Підсоснів, Романів Глуховичі — чотирнадцятий полк уланів у крові загонив.
Перед ними Гаї, біля Львова вони, там селяни сухі, без кровавих ще ран. Там, вогню не було, там маєток цілий, там в тривозі чекає живий це пан. Та сусідніх селян погорів уже пан і фільварок і кирти, і клуні. І впа в панський наказ від полковника враз:
За спокій Польщі гальпоном на Гаї!
Це надвечір було як вмирає село у військовому польському стані. Хто міг знати, що буде, що десь орда іде? Показав за приммерками замикали двері. Жак.
Осінь в пожежах, в крові...
Осінь в димах...

Темною плямою, з шумом і брязкотом, голими стернями на мертве село.
Гей мчить кіннота — гей крещуть копита, гей дзвонять остроги — гей скачуть улани...
— Як то на воєни бива...
— Кеди улани...
— Стуль писк! Хто там співає?
Шепотом несеться поміж уланами, що ротмістр боїться у полі вночі...
— Тут хлопський бунт, а вони пісню!
Темними тінями мчаться погорблені, бреськають кулацями на осідланих конях. З-під коліт іскри — з рота піна, все ближче і ближче до села. Фюркають коні, стогнуть з утом, б'ються і дзвонять шабля-ланці. На білому коні годованний пан, веде на тихе село Гаї чотирнадцятий полк лівських улан — карний загін...
*
Увірвалася вихром розлучена орда, пострілами — криками вдарила село.
— Гей темно, світла! — крикнув пан полковник. — Де

— А за що ж? — впало глухо з юрби.
— Що? Хто спитав? Мовчи-те? А панський фільварок де? Думали і в себе спалити? Спробуйте тепер. Де тут... Стефанішин Іван?
— Я тут.
— Іди сюди! А-а, мурга, хлоп! Знаю добре — ти сельроб. Ти читальні голова. Бунтувати думав тут? Псыкрев, хам!
Свинснув нагай по обличчі старого Івана і зачервоніла кров'ява рана. Тріснуло, розпалюлося око.
— За віщо б'єте? Тату, тату! Блискучий чобіт ударив до чку.
— Бийте їх всіх! В хлопа сім шкір! До сьомої набийте!
— По-звірські били, катували, на крик на сльози не зважали. Село — одна рана. Гуляє полк уланів. Плазує дикий жак. Осінь в пожежах, в крові... Осінь в димах.
У школі вікна всі розбиті, з лавок лиш купа дров. Коопера-

тив розтягли улани — не тільки хлопська кров. А на підводах селянські рештки для карного загону.
Полковник мовив мову.
— Це щоб не бунтували. Взяти тільки в голоти, бо в кого є своє, той не зазіхне на чуже, той пошанує працю пана, його фільварок, його добров.
В селі тепер буде спокій. Ця ніч — наужа всім.
З собою взяли тих, що небезпечні для села. Тепер всі спати, сон буде гарний, як після купелів — ха-ха!
Розійдись! Марш в село! Полк ладна-а-айсь!
І зарипили вози селянські, чаних голоти бідні достатки, і заревло плачем сердечним жіноцтво, діти.
А поміж кінями — прив'язані до сидел — напівживі селяни. Сідом кровавим пішли на Львів в тюремні каземати. Полковник крикнув:
— Можна спіати!
Але чомусь ніхто не затіяв.
Перед ними ніч — за ними

вам не взяти. Для борців за волю не страши грати. Іх вам не вибзирать, хоч би ваш сойм і всі міністерства перебудували на тюрми.
Іх не задумать ващі ескадрони.
Бо іх сотні тисяч, іх мільйони.
Кров родить кров.
У вас страх?
Це ж не перша осінь в пожежах.
Не останя в димах.
*
Трудяща Західна Україна у крові і вогні!
Палкий привіт тобі в ці грізні дні!
М. Ірчан.

руїни і жак.
Бо осінь в пожежах, в крові. Осінь в димах...
*
Як виїхали за село — не оглядались. Зроблено те, що скрізь. Погром і кров, грабунок і море сліз.
Темна ніч. Брязкіт, шум.
І нагайок свист по бранцях. Взяла орда цей ярск. Там в Львові буде пир. Не вся ж стекала хлопська кров.
Що ж це знов?
— Пане полковнику! Горити!
— Стій!
Огледнулись — і очі на Гаї.
— Псыкрев! Це ж панський двір!
Хто посмів! Я ж взяв усіх! Нагаями хлопська бидло! Ескадрони два в село! Пане ротмістр! Що за списки були в вас? Тут не всі?
— Забрав всіх, хто був неспівний.
— Ах, псыкрев!
*
А ми скажемо:
— Пане полковнику, всіх

дайте підтримку страйкуючим майнерам у Шавнесі, Алта!
Щоби примусити компанію прийняти назад чотирох робітників, яких вона викинула з роботи — сто майнерів у Шавнесі вийшли на страйк.
Робітники! Недавню, бо лиш минулого літа зводили боротьбу з вуглевими баронами Алберті меркольським майнери. На заклик Міжнародної Робітничої Допомоги ви ширю відгукнулись і дали меркольським страйкерам належну піддержку.
ЗАРАЗ СТРАЙКУЮТЬ МАЙНЕРИ У ШАВНЕСІ.
Дайте їм підтримку! Іхні родини потребують вашої допомоги. Ми кланчемо всіх робітників і робітничих організацій:
1. Жертуйте з поодиноким.
2. Зарядьте колекту у вашім локалі чи шапі!
Шліть всі фонди телеграфічно до Міжнародної Робітничої Допомоги на адресу:
WORKERS' INTERNATIONAL RELIEF
Room 308, 331 Bay Street Toronto, Ontario

Осінь в димах...
Темною плямою, з шумом і брязкотом, голими стернями на мертве село.